

[Oluf Pedersen.]

stillet et forslag på linie med det, jeg havde sagt vi gik ind for, skulle det nok være blevet vedtaget.

Petra Petersen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Kr. Kristensen, at jeg tror ikke på, at de gamle eller de børnerige familier får dækning heller denne gang. Det er jo meget vanskeligt fuldt og helt at vurdere, hvor meget mælk og brød der bruges i de forskellige husholdninger, det varierer fra husholdning til husholdning, men i den fattigste del af befolkningen bruges mælk og brød i høj grad. Disse to varegrupper har hidtil hørt til de billigste, og de hører også til de mest mættende, og derfor er det ganske givet dem, der har været brugt både i børnerige familier og hos de gamle, for vi ved jo, at det hverken er de gamle eller de børnerige familier, der spiser fint brød. Men, som jeg sagde før, da jeg havde ordet, er der det farlige ved disse politiske forlig, således som jeg har påtalt det, at man bid for bid gennem de 2½ år, den nuværende regering har siddet, har taget fra befolkningen. Man har taget bid for bid og har sat levedoden ned. Derom fortæller i alt fald statistikken tørre tal, det kommer man ikke uden om. De fortæller om stadig dalende forbrug af fødevarer, det kan ikke bortforklares. Derfor er det øgede tilskud, hvis beløb jeg altså ikke kender, og også tillæggene til de gamle og til de enlige mødre jo tillæg, som de burde have haft alligevel.

Skotøjsrabatkortene, som var på 40 kr., da de blev udstedt, er nu helt væk. Dengang fortalte man også, at man ville få billigere kød. Det fik man ikke, og skotøjet er stadig steget, og jeg tvivler om, at de 50 kr., som man nu tager fra befolkningen, kan opvejes af det øgede børnetilskud.

Formanden: Jeg må udbede mig mere ro i salen.

Fiskeriministeren (Knud Rée): Det ærede medlem hr. Carl Petersen spurgte mig, hvorledes § 5, lovens ikrafttrædelsesparagraf, skulle forstås med hensyn til — jeg må måske udtrykke mig populært — hvor lang løbetid de meget omtalte 6 øre for mælken skulle have. Således som paragraffen er formulert, løber de 6 øre videre til den 28. maj 1953. Det vil jeg gerne på den givne foranledning bekræfte.

Hermed sluttede forhandlingen.

Det af et mindretal i udvalget stillede ændringsforslag om en ny affattelse af lovforslaget

forkastedes med 79 stemmer mod 56.

§§ 1—5

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring i folkeforsikringsloven. (Vedrørende statens tilskud til de anerkendte sygekasser samt vedrørende begravelseshjælpen fra sygekasserne).

(Første behandling findes i tidenden sp. 3121; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 1203).

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:

Til § 1.

1) I den foreslåede ændring af lovens § 13 udgår ordene „4 kr.“, og der indsættes i stedet: „15 kr. 70 øre.“

2) Under de foreslåede ændringer af lovens § 85, stk. 1, indføjes efter 1. linie: „I 3. linie efter ordet „vil“ indføjes følgende: „det beløb, der ydes til hver person, der står som ubemidlet nydende medlem af sygekassen (i henhold til § 13, stk. 2) samt“.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Ordføreren (Gottschalck-Hansen): Som det erindres, rejste det ærede medlem hr. Mørk ved lovforslagets første behandling spørgsmålet om en eventuel ydelse fra statskassen på 25 pct. af sygekassernes udgifter til den såkaldte særlig betydningsfulde medicin, et problem, der iøvrigt også blev berørt af det ærede medlem hr. Svend Jørgensen,